

Onderzoek naar allergenen bij verschillende hondenrassen

De hypoallergene hond bestaat niet

Sommige mensen zijn allergisch voor honden. Maar niet voor iedere hond. Neem bijvoorbeeld de 'labradoodle', een kruising tussen een poedel en een labrador. Niet alleen ziet deze hond er schattig uit, er wordt beweerd dat de **labradoodle** 'hypoallergeen' is en dus **geschikt voor baasjes met een hondenallergie**. Allergenen, zoals eiwitten uit de vacht, huidschilfers en speeksel, veroorzaken na inademing allergische klachten. Het idee is dat labradoodles, en andere hypoallergene honden, minder allergenen uitscheiden. Maar is dit ook zo?

TEKST TESSA LOUWERENS | FOTO HYDRANGEA (WIKIMEDIA)

Esmeralda Krop, onderzoekster bij het Institute for Risk Assessment Sciences (IRAS), ging samen met diergeneeskundestudente Doris Vredegoor en de afdeling Dermatologie van de Universiteitskliniek voor Gezelschapsdieren op onderzoek uit. De uitkomst is opmerkelijk: "In tegenstelling tot wat iedereen verwachtte, blijken hypoallergene honden niet minder, maar juist méér allergenen te produceren dan 'normale' honden", vertelt Krop.

Can f1

Ongeveer 20 procent van de mensen in de Westerse wereld is allergisch voor honden en blootstelling aan hondenallergenen is een belangrijke oorzaak voor astmatische klachten. "Veel mensen met een hondenallergie geven aan minder klachten te ervaren bij bepaalde hondenrassen. Tot nu toe is hiervoor nog geen wetenschappelijke verklaring gevonden."

Het onderzoeksteam onderzocht bij verschillende hondenrassen de uitscheiding van het allergeen Can f1, dat bij ongeveer 75 procent

van de allergische mensen de klachten veroorzaakt. Wat de functie van dit allergeen precies is en of honden ook zonder dit eiwit kunnen, is nog onduidelijk. "In eerdere studies is gekeken naar de hoeveelheid Can f1 in de haren van verschillende hondenrassen; dit is de eerste studie waarbij de hoeveelheid allergeen in haar, vacht en omgeving werd vergeleken tussen hypoallergene en niet hypoallergene rassen."

Allergeen productie en uitscheiding

De onderzoekers namen monsters van de haren, vacht en omgeving (grond of lucht) van de honden. Hierbij werden alleen huishoudens onderzocht met één hond. "We hebben verschillende monsters bekeken omdat we niet alleen geïnteresseerd waren in hoeveel allergeen de hond produceert, maar ook hoeveel allergeen er wordt afgegeven aan de vacht en de omgeving." Vervolgens werd gemeten hoeveel Can f1 werd aangetroffen bij hypoallergene honden (zoals de labradoodle, poedel, Spaanse waterhond, en Air-daile terrier) ten opzichte van niet hypoallergene honden (labradors en andere rassen).

Tevens werd een enquête gehouden onder eigenaren met betrekking tot allergische klachten en symptomen.

Meer allergen in de vacht

De resultaten waren verrassend: hypoallergene honden hadden hogere hoeveelheden Can f1 in hun haar en vacht. Er werd echter geen verschil gevonden in de hoeveelheid Canf1 in de lucht ten opzichte van huishoudens met een normale hond. Het lijkt dus voor de hoeveelheid allergenen in de lucht, en dus voor de allergische klachten, niet uit te maken of je een gewone of een hypoallergene hond in huis neemt. De hoeveelheid Can f1 op de grond was wel significant lager bij huishoudens met labradoodles, maar dit verschil werd niet teruggevonden in de lucht. “Het zou kunnen dat mensen met een allergie grondiger schoonmaken of een filter op de stofzuiger hebben, dit laatste is in de enquête niet gevraagd. Maar uiteindelijk is de hoeveelheid allergen in de lucht in grote mate

bepalend voor de allergische klachten en hierin werd geen verschil gevonden tussen de rassen.”

Tussen de oren?

Toch geeft ruim 80 procent van de allergische eigenaren aan minder klachten te ervaren bij contact met hun hypoallergene hond. “Bij de interpretatie van deze uitkomst is wel enige voorzichtigheid geboden. Deze gegevens zijn verzameld op basis van een enquête, er is vooraf geen allergietest gedaan bij de eigenaar. Het zou kunnen dat sommige mensen alleen denken allergisch te zijn of dat ze juist allergisch zijn voor andere stoffen. Het placebo-effect kan hier ook een rol spelen.”

Sommige hypoallergene rassen zoals poedels verharen minder en zouden daarom minder allergenen uitscheiden. “In het onderzoek zijn de vachtmonsters met een stofzuiger genomen, dat maakt het lastig uitspraken te doen over hoeveel het dier verhaart; met de stofzuiger krijg je het haar er altijd wel af. Toch zou je bij minder uitscheiding ook lagere niveaus in de lucht verwachten en dit was niet het geval.” Hoewel tussen bepaalde rassen een significant verschil werd gevonden in de hoeveelheid Can f1 in de vacht, bleek er tevens een grote variatie te bestaan tussen individuele honden van hetzelfde ras. “Je kan als eigenaar dus best in het bezit zijn van een gewone hond met een lage allergenproductie of van een hypoallergene hond met een hoge productie. Waar dit individuele verschil op berust, is onduidelijk. Ras, geslacht en leeftijd lijken allemaal niet van invloed. Wellicht is het interessant in de toekomst een studie uit te voeren waarbij een cohort honden wordt gevolgd om te kijken of allergenproductie fluctueert in de tijd en welke factoren hierbij een rol spelen.”

.....

Hypoallergeen ras heeft geen wetenschappelijke onderbouwing

.....

Waarom eigenaren met een hypoallergene hond minder klachten ervaren, is vooralsnog niet wetenschappelijk te verklaren. Allergeenniveaus verschillen tussen rassen, maar ook binnen individuen van hetzelfde ras. Tot dusver is er geen wetenschappelijke onderbouwing om te mogen spreken van een ‘hypoallergeen’ ras. ●